

VENA
čveteroglasnih
PESEM.
Gloria in excelsis

GREGOR RIMAR.

Ljubljani.
Hamnotis pri Egerju

MD 501 / 1985

Opomba.

Naslednje pesmi so postavljene za moški ali ženski četverošpev. Če pojo ženske same, se poje tretji in četrti glas osem stopinj višje, če pa pojo zgolj moški, se poje prvi in drugi glas osem stopinj nižje. Če se pa poje razstavno, to je, če pojete dve ženski in dva moška, pojete ženski stiri stopinje nižje, moška pa pet stopinj višje.

Na rarkodu.

Kor. Allegretto

f

Tiže so ču-si, rje so anovi, Kto smo Slavi mi si-no vi, Vse no bili združo-
 lji hje družbe so se se-le, Kjer združje-ca so se pe-le, Kjer su-me-lo vince

f

ni? Ču ver-ti se v večinu tiri, Dan hi-ti po casnim viru, Dan bli-ži in dne-va-ni!
 rje? Kje so družbe se lo-či-le, To združjece posih ni-le, Ča-sa morje vse paze!

Četverošpev. Moderato.

p

To lo-čiva o-pa-mi-na, Čono vi se bo-le-či-na, Vtem solzi-ce nam li.

f

jo! Prea ho gremo se ob-ji-mo, zvesti bi-ti perse ai ma Slavi ka-mo kolj gremo!

Allegro moderato. Sostenuto.

le go-bo-vi se bo-ju-je De-leć un-kraj-na-ma-me-jo, ki-jim-pi-ja-lli! ro-ma-je; Po-jo-

ka-je na go-mi-le Sol-ke brat-ke, se-ri-no-mi-le Na-ko-ši-ce bra-to-va-ke!

Allegretto.

Bo-gam 2 Bo-gam si-re-ci-mo, brat-je za-dni-ć se ob-ji-mo, Dok-ler čas nam pi-pi-mo.

Ši: Ma-lo, ma-lo in do-li-ne dra-ge, sla-vne do-mo-vi-ne, Vp-ri-je kra-je nas do-vo!

Slava Slovincam.

Allabreve

ff
 Naj vi-harja moi raxa-ja Kja-sle ce-pi, ska-le ta-ja, Pa-he zemlje
ritard. *Andante* *mf*
 naj xdrobi; Ven-der kakor si-va skala Sred vi-harjov ter-ana stala.
p *f*
 Več-na bo Slo-ven-cov čast! Več-na bo Slo-ven-cov čast!

Naj se ves svet xorustavi,
 Narodu pravice davi,
 In kovati ga želi;
 Slave zora bo svetila,
 Nob verige raxdrobila,
 Večna bo Slovincov čast!

Naj murtvaški štrup jezika
 Kas sudito v serce pika,
 Naj le slabo govori;
 Vzeti nam ne more slavo,
 Ne vtajiti bistror glavo;
 Večna bo Slovincov čast!

Lalo mi, Slovenje sini,
 Kvesti svoji domovini
 Eno serce bodimo!
 Če nam je ljubexen mati,
 Ino kloga nas pobrati,
 Večna bo Slovincov čast!

Žalosten glas zvonov.

5

Andantino

Po-jo, po-jo zvo-no-vi da daljnih doh-strani. V bel' dan done glass-vi, k'ga'

xari-ja xla-ti k'ga za ri-ja xla-ti; Po-jo zvo-no-vi, Po-jo. Po-jo.

Po-jo zvonovi

U gradu začernelim
Glas se prvi don;
Pa v samostanu belim
Čujeva drugi zvon.

U samostanu druga
Prisego govori;
Kvesto gubiti spruga
Ki v neku ji živi!

U gradu gospodična
Je zapustila svet,
V vrtlicah bledolična
Lesi mladosti svet!

Po-jo, po-jo zvonovi,
Dveh serc je mir otet!
Slovo jemlje zvonovi:
Pro-og te obvari svet!

Savica.

Moderato

Noi na nebu xver-di-ce per xi-ga, Vje-ze ru njih svit pri svi-tu mi-ga,

*poco ritardando.**Allegretto.*

Ni mi-ru ne dram ti-hi ga, Le La-vi-ca hū kra-lje-va, Tri bo-

bri in pe-sem pe-va da nye do-ma sla-vo mi-ri ga. Le La-ga!

Megla z gine, jutra zor vzdiguati,
Mladi dan začne se oživljati,
Vsa narava radost diha le;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesem peva,
De suče slovensko milo je!

Kur oblaki gor se pripodijo,
In dolino mirno zatemnijo,
Hudo vreme krog in krog veri;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesem peva,
De zmagovalca iz Slovence ni.

Blisk obzari sterno pri višavi,
Grom pretresa kile sive glave,
Pis prodi razpenjeno vodo,
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesem peva,
Hrabrosti slovenske konč ne bo!

7
Kak pod šumnim slapom kamnje pleše,
Ki ga val od terde stene kreše,
In v vertincih urno suče krog;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesem peva,
Kod slovenski brani ljubi Bog!

Blisk povzgašne, grom strašni mine,
In nebo zdaj čisto iz doline
Se razpenja, hladni diha puh;
In Savica, hči kraljeva,
Pribobni in pesem peva
Od prelepih časov svobodnih

Ne počiva mirno vsa narava
Če Savica preč čolnarček plava,
Hladnič slišim kraj se pesmico;
To Savica, hči kraljeva,
Pribobni razglasno peva
Če Slovenje slavno pesmico!

Večerna.

Andante

Solnce se je skri- lo, Kvon je že od- pel; De- lo se e
 stri- lo, Dan je slo- vo vrel. Kačine se dru- goci
 ka po- či- ti noč Nam za mla- do ju- tro Da- ti no vo
 moc, da- ti novo moč, no- vo moč; da- ti novo moč, no- vo moč!

Pod perutmi božjim
 Lahke sladko spin,
 K Jezusu izdihnem,
 Ker se prebudim,
 Božji angeli
 Bojo varvali
 Njega, ki se z Bogom
 Vleže in xaspi.

Izvede blešketajo,
 Nebo se svetli
 Nam na znanje dajo,
 De tam noči ni.
 Solnce je Bog sam
 Svojim ljubejam!
 Večna luč jim sveti,
 Kjer je večni dan!

Irečen, kdor nedolžne
 Ino pravo živi,
 Irečen, kdor pobožno
 Sklene svoje dni;
 Irečna družina
 Tamkaj iaka ga;
 Krijo na večne čase
 Gledal bo Boga.

Kolko revnikov bogin
 V noči xdag torpi.
 V sili in nadlogah
 Spanja si želi.
 Koim posabit
 Lepo xuhvalit,
 Večiniga, ki meni
 Daja mi počit!

Vse, tibi hvale
 Za dobrote vse;
 Ki mi jih darovala
 Tvoja roka je.
 Ljubi angel moj,
 Kurij me neoj;
 In prihodno jutro
 Bodi Bog z menoj!

Kristjana dom.

Andante mod.

Kje je kristjana pravi dom? Al mar je tam, vas baral bom! Kjer draga mama ga xi-
 bala, pestvaje nela kuše-vala? O ne, ne, ne, o ne, ne, ne! Kristjana dom vse lepši je!

Kje je kristjana pravi dom?
 Al mar je tam vas baral bom?
 Kjer lica rožno mu cvetele
 Pobožne misli serček grele?
 O ne! Kristjana dom vse lepši je!

Kje je kristjana pravi dom?
 Al mar je tam vas baral bom?
 Kjer bi imel blaga na kupe,
 Teselje, slavo, klate ure?
 O ne, kristjana dom vse lepši je!

Kje je kristjana pravi dom?
 Al mar je tam, vas baral bom?
 Kjer mu nevesta roko dala,
 In cerkev zakon zavezala?
 O ne kristjana dom vse lepši je!

Flosarji.

Allegretto

Hit, hit! hi-ti le tu-to vit! Ineg se še zlo tali; Vo-da s planine nam
 jaderno dot zverši; Bomo zve-ka-li, urno pe-ga-li, bratci le hit. hit.

ritard. Moderato.

I^{ma} II^{do}

Glej, glej, vovovnik izdelan, glej!
 Rivo še na zviš moli,
 Flosarski stol se na fažehi še košati,
 Deske so suhe,
 Ko ximske muhe,
 Le terte daj!

Jur Jur, zdaj le odrini, kok
 Olje bo smučalo,
 Da le kje prednik opuknil na klec ne bo,
 Kadnik zaviraj
 Dobro opiraj
 Knaapljaj po ximur

As, as, lej ga no, lej ga no,
 Aj ti presneti ptič,
 Gre mi ga verže še kar na ta prvi klet!
 Al si kermulil,
 Al fajfo pulil,
 De stris ta spas.

Adagio.

„Sve-to bitje! živi Bog ljubezni, Te-bi samo čast in hvala gre, Posvečeno v strahu in bojezno

Posvečeno bodi tvoje ime! Tebi le spodobi se čiščenje, Tebi grede glasno vsih strani

Te zival na konino megolereje, De te duh in praha din čisti! Trilatica gi-ne to slo.

ritard. Moderato.

vilo, Se xniča knjemu, ki ga po-je, in reče: „Povo, ti na častilo, Ker ti des korjo čast ne svojo!“

Oda vinski terti.

Moderato.

Zdrava bodi, draga terta Nezemli - vi dar nebes, Kras go - ri - ce, slava verna, zemlji
najsvetej - ši les! Ve - čni čist... ne de - la luna Solnce ni - ma te moči Nima
ta - ke si le zbruna Ho - ro dis... jo terta ti! Nima ta - ke si le struna, Ho - ro.
dis... jo, terti ti!

Ti ozdraviš srca rane,
 Bolečine utopiš,
 Tebi žalost se ugaša
 Ti obuče spodis.
 Ti unames cut nebesen,
 Dvigneš dnha v zvezden krak.
 V pesnik zbujáš sladko pesen,
 Čela razvedriš oblak.

Ti gostiji radost dajes,
 Si na piru prvi svat,
 Ti na plesu pete majes,
 Hveš otisnes ti pečat.
 Hora mu iz lica sije
 Kogar ljubis, terta ti.
 Kadar druze kima brije,
 Kresen kar mu vžiga kri.

Toraj, terta! bodi zdrava
 Rodi vince, ko dolej!
 Veini tois ti odpodi,
 On te s toplim solncem grej!

Gladko, kakor val po cvetu,
 Tok življenja mu šumlja;
 Zdravje pije vsemu svetu,
 On sovrastra ne pozna.
 Starček, kakor srna skaka,
 Ti ga, terta, pomladiš!
 Reva mine siromaka
 Sunja si kraljevi bliš

Cvetje seješ ti v puščino,
 Razsvetliš tamote kraj;
 Kemlje, sicer vola dolino
 Premeniš u sladokraj.
 Ti jim mere, ne stovila.
 Kar vžiniš cudnih del;
 Komaj pevec bi Ahila
 Tvojo hvalo oso prepel.

Tolažba.

Moderato *f*

Vta-mo zavidljivo oblak Mlado solnce nam zakriva
 Črna megla gnusi zrak, In na zemljo ploho
 zliva, Lipo stresla spet vihar, In o-ze-ble verhe rojca,
 Divji grom in strele žar Delo ljudskih rok razbija.

Vroč razčeljeni cvet,
 Naših src veselo upe.
 Spet zaduša bujje led,
 Razsypajo svoje strupe.
 V loqu plivice molče,
 Ostrašene od viharja;
 In pobešajo glave,
 Kar ognjeni strupi udarja.

Pa vihar se vprokaji,
 Večno ne udarja strela,
 Črn oblak se razdeli,
 In spet luč posije bela.
 In živejši dihne vse,
 Slaje razgolijo tice,
 Lipa širje se prostre
 Lepši kljuje cvetlice

Toraj bratje! žal na stran,
 Kaj si se tako viharji;
 Lepši je po gromu dan
 Bolj za namo solnce žari.

Andanté

Večeren sprehod.

17

Glej! sonce za pada k za ko nu v morje, Na sprehod spodba da bo lečno ser ce. In
ko me na ra va ob je ma lju bo, Ko dri se mu glava, Ob čutki vna mo.

Berj vse se mi rane
Kaceljo serca,
Odravit neznanje,
Kjih nihče ne zna.
Radnje me ptica,
Navliha drevo,
Da mila solzica
Kaliva oko.

Le rjeane cvetlice
Pobesle glave,
Kot luče sestrice
Ih skupaj tiše,
In ptice so vzle
Od dola slov.
U gnezda zletele,
Pospale mirno.

Iam slavček prepiva
In viče drobi
Da stvarnika dniva
Do moči slavi,
Ker tiha nahaja
Dea plan, čez gore
Se k miru prodaja
Kar vtudeno je.

In sapica tiha
Hladi mi sprehod,
Mi lasčke voha
Vernivšmu od tod.
Idaj angeljček trosi
Mir, pokoj z nebes,
In hitro ju nosi
Od dela na ples.

Ko ljubga zapazim
Prot dobmu sbežim,
In k miru polazim; —
V molitvi — zaspim.
Kdaj lunica blede
Nad kram pomiglja
Snijotja pogleda,
Slovó mi podá.

Na Dr. Prešernovim grobu.

Maestoso.

decreasing

Ko zvezde luci, poprej nikdar pozna ne pri-svetil je tvoj duh nam iz noči! Al

roži so le kratke u-re da-ne, al ro-ži so le kratke u-re da-ne! Za

tabo, za tabo, za tabo xgodaj nam o ko-ro-si Na grob, kjer tvoja struna mi-la je omolknila

Andante

f *p* *f* *grave*

Al tvoj pepel najtíhi mir po kríva, Da ravno hitro vzet, Va li-ko si kon-

leggiero

cal! Oj-je ma te mladi-ka večno ši-va, Dokler soj je-zik bo slo-

van po- znal, ki ser-ce tvoja struna mi-la mu budi-la

Tolažba

Andante

Ne plaši se, če boja hraste vi-je po hudi u-ri lepši solnce
si-je kroinj Bogu v nadlogi vselej se! Ne plaši se, ne plaši se!

Le veseluj! ktern strahu ima viharge, Ne plaši se! če nimaš promoinika,
Tud sker: no tebe, dete svoje varje; Se ti prijatelj v sili vsak pomukha
V nedolžnosti na svetn se raduj, Bojnj Bogu potrebe svoje vse
Le veseluj! Ne plaši se!

Le veseluj! če je tud velka sila, Ne plaši se! le svoj pot moško hodi,
Saj svojim je tud roka boja mila Če tud hudoben svet krivino sodi;
Težave tvoje le Bogu daruj, Poverri vselej kudo z dobrim le!
Le veseluj! Ne plaši se!

Prašanje — odgovor.

21.

Andante.

Po-vej-te to-vari! mi kaj smo na sveti, kaj naši nameni in kaj nam po-

ce-ti? Prijatli predragi, Po-potniki smo, Iz ptuje De-že-le v do-ma-čo gre-mo.

Povejte kaj ljubi, je naše življenje,
Kdaj dobro kdaj slabo in zgolj spremembojenje!
Življenje je cesta, čez plan, čez gore
Ga naglo zapelje kdor pota ne ve!

Povejte preljubi kaj čas nam pomeni,
Ki naglo nam teče v hitrosti ognjeni?
Čas voz je nemirni, neneham' dordra,
Se nikdar ustavit, obrnit ne da!

Povejte, kaj strasti, kaj parnet kaj vera,
Ki serca posesti nam hoče vsaktera?
Kudlečni vozniki ponotnih so to,
Pa trdna le vera voznik naš naj bo!

Zvezde.

Adagio

Tema zemljo je po-krila, Razsvetli-lo se ne-bo Zvezd se vne-ma brez števi-la Ki nam
 sve-tili zda-va-jo. Oh la pridite in poglejte, Vse miljo-ne zvezd pre-stej-te, Ki se

Rimska cesta je razpeta,
 V ptuje kraje nas pelja;
 Pot nam kaže do ometa,
 Kjer smo ptujci mi doma!
 Tam bo žalost vsa minila
 Vsaka solza se vsušila
 Tam nad zvezdami lepo
 Tam se vreti nam nebo

gori su-ce-jo, Kampadoli svetijo.

Čudne zvezde in velike,
 V svojih rokah Bog ima;
 Nam postavil je mejnike
 Mirujočiga sveta!
 Bomo zemljo zapustili
 Se nad zvezde povzdignili
 Oh, tam bomo gledali
 Čuda božje milosti!

Peričnik.

23

Moderato

Tam da Tri glavam vi- sokim, ki gleda, kod Sava se zvija, Iz srede zale storne
skale vun kupi! Jo čer ska- li- se meralo pi- se veli- čanski Peričnik niki

ritardando

Tamkej med hribi, v samoti
Kam Kranjc imenitnost skatuje,
Krog sebe meče
Leskoteče
Kaplje;
To hitro dere,
Sebe pere
Veličastni Peričnik!

Teb' veličastni Peričnik!
Naj oedno se slava prepeva,
Ki sama pena
Gor se spenja,
K' dolj aletis;
Častis s siumenjorn
In gromorjorn
Bozjo Vsigamogojnost.

Misionarjem v slovo.

Trečno, bratje! tam hodite, Le x Marijo, čisto Vrco
 Kjer zverine silovite Premogočno pomočnico
 Čia sivnate skale Te vselej ozrite!
 "V vas bodo prečale!" Pomot jo prosite!
 Tode, nič se ni vam bati; Ona vas ne bo pustila,
 Sej Marija, naša mati, Če je tud nar hujši sila,
 Gotovo vas varje. Gotovo bo z vami!
 Oj, x Bogam preljubi! Oj, x Bogam preljubi!

Nadar v Hartum vas pekelje Tam, kjer solnce vroče sije,
 Bozja roka vse veselo, Pa serce se meralo bje,
 Čia dolge planjave Vxmoti veliki,
 In suhe pušave, Čiste se maliki;
 Takrat hoalo Bogu dajte Kjer že brodi naša barka,
 Z enim glasam prepevajte: Kjer pa sveto vere xarka
 "Te Deum laudamus". Se niso čutili!
 Oj, x Bogam preljubi! Oj, x Bogam preljubi!

Tam zamurcam oznanjite,
Le lepo jim perpodnujte,
Kak morjo častiti,
Kak morjo moliti
Predobrotljivo Trojico;
In kak Marijo Dvico
Imajo častiti!
Gj, z Bogom preljubi!

Blagor vam preljudi bratje!
Blagor! Jezusovi svatje!
Ho x mote velike,
Neumne malike,
Kote x Bogam vse preznali,
Bodo črni prax spoznali
Presveto Trojico!
Gj. x Bogam preljudi!

Srečno toraj vsi hodite!
 Jezusu avesti ostanite
 Marij se xročite!
 Za nas tudi prosite!
 Mi ne bomo pozabili
 Boomo tudi za vas molili,
 Sam Bog vas obrari!
 Gja Bogami preljubi!

